

CHOTIMĚŘSKÉ NOVINY

... srdce středohoří

13. číslo listopad 2023

UVNITŘ DÁREK:
POHLEDNICE OBCE

CHOTIMĚŘSKÝ KOTLÍK 2023

4

OD HASIČŮ

Velmi náročné pětihodinové cvičení v dešti a mlze na vrcholu Lovoše...

6

DEN OBCE

Součástí byla také vlastivědná procházka vedená historikem Kamilem Podroužkem...

14

ROZHOVOR

„Mým oblíbeným kopcem je Kořínska,“ říká fotograf Českého středohoří Lukáš Veselý

- 4 Aktuálně od hasičů -
Cvičení na Lovoši
- 5 Rozhovor - Nový vozík
pro Pavla
- 6 - 7 Historie obce - od
Chotimíra po Kottomirsch
- 8 - 9 Den obce
- 10 Rok včelaře - Léto
- 11 Odpady - Jak jim
předcházet
- 12 Akce - Chotiměřský
letňák
- 13 Aktuálně z MŠ -
Zpátky do (nové) školky!
- 14 - 15 Rozhovor -
fotograf Lukáš Veselý
- 16 - 17 Akce -
Chotiměřský kotlík
- 18 Škoda Cup 2023
- 19 Chotiměřské recepty
- 20 - 21 Stalo se -
Pruhovaná zabíjačka
- 22 Velký souhrn

NAPIŠTE NÁM

Máte jakoukoliv připomínku k dění v obci? Potřebujete veřejně vyjádřit svůj názor k aktuální situaci, radnici či chcete obyvatelům něco vzkázat, poděkovat či si postěžovat? Napište nám! Příspěvky, prosím, zasílejte na e-mailovou adresu: obec@chotimer.cz.

**CHOTIMĚŘSKÉ
NOVINY** ... srdce středohoří

Chotiměřské noviny vydává obec Chotiměř (Chotiměř 66, 410 02, Lovosice, obec@chotimer.cz, IČO: 00556211) jako periodický tisk územního samosprávného celku 4x ročně.
Evidenční číslo: MK ČR E 23871.
Číslo vydání: 13, listopad 2023.
Redakční rada:
Hana Doudová, Josef Formánek, Věra Sedláková
Titulní foto: Radim Wajshajtl
Grafická úprava, litografie, sazba: Jana Formánková
Tisk: Tiskárna Latislav,
Ke mlýnu 229, 411 11 Sulejovice
Uzávěrka dalšího čísla: 30. 11. 2023

Hezký den, milí sousedé,

současně s prvním podzimním listím padá do Vašich schránek nové číslo Chotiměřských novin. Procházím obsah a fakticky se tak ohlížím za uplynulým létem. Pro každého z nás mají jeho barvy jiné odstíny. Odráží se v nich krása dovolených, útrapy z cest, radost dětských táborů, vlhko tropických večerů i vůně letních bouřek. Pro jednoho pláž, pro druhého hory, pro jednoho táborák, pro druhého mraky hub. To vše se podílí na tvorbě obrazu, který zůstane v naší paměti v šuplíku s nápisem „Léto 2023“. Kromě osobních prožitků se v něm odráží i život v obci a společně jsme opět dělali maximum pro to, aby byl tento odraz pozitivní a radostný. Na následujících stránkách to připomínají například ohlednutí za povedeným Dnem obce, Chotiměřským kotlíkem, předáním vozíku Pavlu Šafránkovi nebo pracemi v MŠ.

Že je léto časem odpočinku a nicnedělání? Pak jste letos o prázdninách nešli kolem naší školky! V tomto čísle si také přečtete, jak zde několik řemeslníků od července do září pracovalo na modernizaci interiéru, elektrifikace a osvětlení. Výsledkem trpělivé práce a výrazné investice ze strany obce je krásné předškolní zařízení v tradiční budově, které splňuje přísné hygienické a bezpečnostní nároky. A především je komfortní a čistá pro děti a personál.

Jedním z nezapomenutelných zážitků byl pro mě právě měsíc ve společnosti dětí z MŠ na obecním úřadě. Dočasný azyl našla parta našich úžasných dětí v době renovace právě v zasedací místnosti. Jindy poklidné místo denně žilo štěbetáním, úsměvy a setkáními dětí a rodičů. Děkujeme, že lehce bojové podmínky všichni zvládli a za celou obec přejeme, ať se jim v lepší školce líbí.

Toto číslo Chotiměřských novin je unikátní také v tom, že v něm opět naleznete rozhovor s Lukášem Veselým. Pochopitelně to ale není ten Lukáš Veselý, který vyprávěl v předchozím vydání o trailové výzvě Vrcholy středohoří. Tento Lukáš Veselý se sice do okolních kopců také rád vydává, ale neběhá tu. Naopak, neustále zastavuje. Moc rád totiž fotí. Jeho fotografie Českého středohoří a Chotiměře už znáte ze starších čísel a tentokrát Lukáše Veselého představujeme blíže.

A aby byl šuplík „Léto 2023“ naplněn kompletně, přidáváme i krásnou vzpomínku vizuální. Jako dárek u každého čísla najdete novou pohlednici obce. Jejím autorem je právě oceňovaný fotograf Lukáš Veselý a Chotiměři zabrané z netradičního pohledu to na ní opravdu sluší.

Věříme, že i díky fotce od Veselého bude toto číslo i Váš život v Chotiměři zase o něco veselejší.

S úctou

Jakub Wajshajtl, starosta

Foto: Radim Wajshajtl

TEST JEDNOTKY V RÁMCI CVIČENÍ NA LOVOŠI

V pondělí 9. října přijala chotiměřská jednotka dobrovolných hasičů hlášení o požáru turistické chaty na vrcholu Lovoše. Jednalo se o mimořádné taktické cvičení, které mělo prověřit připravenost profesionálních a dobrovolných jednotek z našeho regionu na práci v těžko přístupném terénu a otestovat možnosti dopravy vody do okolních kopců a lesů. Velmi náročné pětihodinové cvičení v dešti a mlze si vyžádalo nasazení dvou chotiměřských aut (dopravní automobil Volkswagen a CAS Tatra) a osmi členů jednotky. Spolu s dalšími desítkami hasičů z regionu naši kluci připravili hadicové vedení ze sedla Lovoše až na samotný vrchol. Maximálně se v tomto směru osvědčil zmíněný dopravní automobil VW v provedení 4x4, který během cvičení jako jediný vůz zdolal vrchol několikrát a vyvážel na místo osádky i vybavení, včetně klíčových požárních stříkaček. Cvičení bylo vynikající příležitostí pro získání nových zkušeností s prací v těžkém terénu a s dopravou vody do hůře dostupných míst, především kopců. Po loňských požárech lesů v Českém Švýcarsku je dobré být v tomto směru maximálně připraven a chotiměřští hasiči v rámci tohoto zásahu potvrdili připravenost a tím i důležitost pro okolní lokalitu. ●

Foto: JSDH Chotiměř

NOVÝ VOZÍK PRO PAVLA

„NEDOKÁŽU NAPLNO VYJÁDŘIT VDĚK ZA VEŠKEROU POMOC!“

Zhruba před rokem viděl na vlastní oči model vozíku, který by si přál. Věděl, že ten stávající už je dávno za zenitem a bude potřebovat nový. Takový, který by mu kromě běžného provozu umožnil delší výlety do míst, kam už se roky nepodíval. Cena byla obrovská, ale srdce přátel, kamarádů a sousedů ještě větší. Pořádilo se zorganizovat několik sbírek a díky neuvěřitelné podpoře nakonec na sklonku léta Pavel Šafránek převzal vysněný vozík Extreme X8.

Konečně máš vozík, po kterém jsi tolik toužil. Jaký je to pocit?

Bylo to opravdu dlouhé a trochu i napínavé čekání. Ale mám díky všem obrovskou radost, že se vše podařilo. Vyvolává to pocit větší svobody.

V čem je nový vozík unikátní? Co všechno umožňuje?

Vozík je zvláštní tím, že každé kolo má svůj motor s několikarát větší silou než vozík starý. Má i větší kola a tím umožňuje jízdu téměř jakýmkoliv terénem, třeba v blátě, sněhu,

po kamení nebo většími nerovnostmi. Tento vozík má řízení jinak než všechny ostatní, tím také pomáhá zdolávání překážek, které mohou být až 20 cm. Je trochu složitější na ovládní, pořád se učím a asi ještě chvíli budu.

Kam povede Tvá první velká cesta?

Cest mám naplánovaných spoustu, navštívím zdejší kopce i okolní vesnice. Ale chci mít vozík více v ruce, abych věděl, co všechno si mohu dovolit. Pro začátek mě láká kopec Kořínka.

Vozík byl pořízen také s přispěním mnoha místních sousedů, kamarádů a podnikatelů?

Co bys lidem, kteří Ti pomohli rád vzkázal?

Ano!! Bez všech těchto přátel, kamarádů a známých by to opravdu nešlo. Chtěl bych vážně opravdu moc poděkovat úplně všem. Maximálně si vážím každého příspěvku a jsem moc a moc vděčný. Vlastně to nedokážu ani vyjádřit. Ale moc a moc všem děkuji! Bez vás by se to nikdy nepovedlo! •

OD CHOTIMÍRA PO KOTTOMIRSCH

Součástí Dne obce Chotiměř byla také vlastivědná procházka vedená historikem PhDr. Kamilem Podroužkem, Ph.D. Uznávaný stavební historik, památkář, etnolog a pedagog žije se svojí rodinou v Oparenském mlýně a naši lokalitu velmi dobře zná. Ono srpnové sobotní dopoledne provedl dvě desítky zájemců po vsi a seznámil je s její historií, zajímavými stavbami a místy. Následující řádky připomenou základní historické milníky Chotiměře i těm, kteří se akce nemohli zúčastnit.

Jméno vesnice vzniklo z osobního jména Chotěmír (Chotimír) ve významu Chotěmířův dvůr. V historických pramenech se název objevuje ve tvarech: z Chotimíře (okolo 1280), in Chotomirzi (1406), z Chotěmíře (1429), w Chotomierzi (1545), na Chotoměři (1603), Kuttomirz a Kudimirz (1878), Chotiměř a Kottomir (1833) a Chotiměř nebo Kottomirsch (1886), jak dokládá Antonín Profous v publikaci Místní jména v Čechách z roku 1949.

První zmínka o osídlení obce pochází z roku 1228, kdy se oblast Velemín, Bílý Újezd a Chotiměř připomíná jako zboží kláštera sv. Jiří v Praze. Poté je v nedatovaných listinách uváděn po roce 1250 vladyka Petr z Cho-

timíře. První písemná zmínka o vsi pak pochází z roku 1280.

Dvě tvrže: základ vlajky a znaku

Historické prameny ve vsi uvádějí dvě tvrže, jejichž existence byla inspirací pro současnou podobu chotiměřské vlajky a znaku. Dva statky existovaly již na samém začátku 15. století. Na jednom z nich seděl v roce 1404 Smil, na druhém Zdeněk ze Vchynic a v roce 1406 Mikuláš Skříčka. V roce 1492 pak patřil jeden statek Janu a Václavu Wosterským ze Sulevic. Od bratrů Wosterských se dostal Rynoltovi z Lupkovic a jím byl prodán roku 1531 Zikmundu Jílovskému z Greštorfu, který se psal na "na Chotiměři".

Druhá tvrž připadla ke konci 15. století ke hradu Ostřemu. Dne 7. října 1505 prodal Kameš ze Sulevic tvrž, dvůr a svůj díl vsi Jindřichu Venclíkovi z Vrchoviš. Tento díl koupený 21. června 1508 Albrechtem z Kolovrat, přešel 20. prosince 1523 na Albrechta z Valdštejna. Tato tvrž ovšem zpusťla a byla odprodána kolem roku 1530 Jakubovi z Klenče, který ji prodal o sedm let později výše jmenovanému Zikmundu Jílovskému. Ten poté držel celou ves a od té doby zde byla jen jedna tvrž. Po smrti Zikmunda zdědil Chotiměř jeho syn Hanuš,

který ale také záhy zemřel. Statek připadl dceři Ludmile a sestřám Barboře Panvicové a Magdaléně Rausendorfové. V roce 1585 skupila Barbora díly ostatních a následně celý statek prodala Bohuslavu Kaplíři ze Sulevic.

Fridrich z Bílé, významná postava české historie

Bohuslav Kaplíř si vzal za manželku Kateřinu Hofmanovou, děvečku ze dvora v Roudnici/Roudný, a roku 1601 na statku chotiměřském věnoval 100 kop míšeňských. Další změna přichází roku 1615. Tehdy nabyt vsi Fridrich z Bílé, který se taktéž psal "z Chotiměře". Patřily mu také blízké Řehlovice. V září 1618 vyjednával přistoupení Slezska k povstání českých stavů proti císaři Ferdinandovi. Byl jediný, který po zavržení Ferdinanda hlasoval pro zvolení kurfiřta saského Jana Jiřího I. Saského za českého krále. Stalo se tak proto, že pocházel ze Saska a měl statky právě v severních Čechách. V Praze, na Malé Straně ve Vlašské ulici, měl dům "U Tří seker". Byl odsouzen ke ztrátě cti, hrdla a statků a na Staroměstském náměstí

byl 21. června 1621 šestým popraveným při známé Staroměstské exekuci 27 českých pánů. Jeho hlava byla vystavena do roku 1632 na Mostecké věži.

Ze zkonfiskovaných statků byla Chotiměř 6. července 1622 za 20 000 zlatých rýnských prodána Adamovi z Valdštejna, majiteli lovosického panství. Johana Emílie z Valdštejna, rozená ze Žerotína, jako poručnice svého nezletilého syna prodala Chotiměř 2. července 1646 za týž peněz paní Marii Polyxeně, hraběnce z Valdštejna. Jan Viktor, hrabě z Valdštejna vypůjčil si od kláštera sv. Kříže v Praze 21 000 kop míšeňských a za tento dluh Chotiměř získal. Hraběnka Sylvia Kateřina Černínová (rozená Carreto z Milesima) reversem z 5. prosince 1646 zavázala se tento dluh za 12 000 kop převzít a roku 1653 ves nabyt ke svým lovosickým statkům. Tyto pak zdědil její druhý manžel hrabě Leopold Vilém z Baden-Badenu. Tak zůstala Chotiměř při Lovosicích do konce patrimoniální správy v roce 1850.

Památkou na tyto doby je barokní kaple, založená k 4. květnu 1712. Na žádost rychtáře a hraběte z Baden-Badenu, povolil biskup Jan Adam Vratislav z Mitrovic vystavět z kamene šest stop dlouhou a čtyři stopy širokou kapli se zvonem „zu ave Maria“. Pod biskupským povolením jsou jako svědci podepsáni rychtář Jakob Schwenkh, Wenzel Langfer a Georg Martinetz z Chotiměře.

Novostavba byla povolena biskupstvím až od 10 let později, a to 26.1. 1722. Ve stejném roce je také vystavěna, jak dokládá letopočet na zadní stěně dveří. Zvon, který vážil 67 liber, byl ulit pražským zvonařem Johannem Georgem Kühnerem, do kaple zavěšen a vysvěcen 13. června 1764. Byl zrekvírován – tedy zabaven rakousko-uherskou armádou – za první světové války.

V příštích číslech Chotiměřských novin se detailněji podíváme na vybraná období a místa. ●

Text: PhDr. Kamil Podroužek, Ph.D., foto: Renata Johanovská

SBĚRNÉ MÍSTO CHOTIMĚŘ

**ZIMNÍ PROVOZ
OD 1.11. 2023**

SOBOTA 10:00 – 12:00

**KONTAKT
730 656 632**

OBEC CHOTIMĚŘ

OD HISTORIE PŘES ŘEZBÁŘSTVÍ AŽ PO MODERNÍ TECHNIKU

Už čtvrtým rokem slavila Chotiměř na konci prázdnin svůj den. U příležitosti výročí znovuoobnovení samostatnosti vesnice se sousedé, rodiny, známí a kamarádi scházejí na velkém hřišti, baví se děti i dospělí, posedí se, popije a zatančí. Loňský Den obce spláchl déšť až do hasičárny, letos to s počasím vyšlo skvěle. 26. srpna hrozily dle předpovědi bouřky a přeháňky, první lehký déšť ale nakonec přišel až kolem deváté večerní. Den plný zábavy si tak mohli všichni užít v suchu a se sluníčkem v zádech. Jaká byla letošní NEJ Dne obce Chotiměř?

NEJVÍCE historických dat padlo při vlastivědné procházce obcí. Proběhla v dopoledních hodinách pod vedení historika Kamila Podroužka a zapálený pedagog a místní patriot nadšeně sázel dvěma desítkám zájemců jedno historické datum za druhým. Podrobnosti o tomto jedinečném zážitku naleznete na jiném místě Chotiměřských novin.

NEJLEPŠÍ kávu zařídil spolek PRO Chotiměř. Stánek Cool Café s ledovou kávou připravenou metodou cold brew byl v neustálém obležení zájemců, kteří chtěli netradiční chuť kávy s tonikem okusit. Skvělé a osvěžující!

NEJVĚTŠÍ počet hozených papírových koulí byl v tento den zaznamenán právě na Dni obce Chotiměř. Podařilo se to v rámci závěrečné bitvy, kterou uspořádala skupina historického šermu Lepus. Naše děti dobývaly po rytířských soubojích středověký hrad, kde loupeživí rytíři věznili zajatce. Povedlo se, po velké papírové bitvě byl chotiměřský hrad dobyt!

NEJNÁROČNĚJŠÍ sochu vyráběli krušnohorští řezbáři David Hofman a Katka Křepelová v rámci Chotiměřského dřeva, které se uskutečnilo souběžně s Dnem obce. Velkou postavu Josefa do našich jesliček vyřezávali z vyvrácené lípy z mateřské školky a dala jim pěkně zabrat. Aby ji dokončili, museli se do Chotiměře vrátit o pár týdnů později, když probíhal Chotiměřský kotlík. Podařilo se a socha do betléma je připravena i spolu s malým andělem a sovi zvoničkou!

NEJPOČETNĚJŠÍ výpravu vyslala na Den obce svozová firma FCC BEC. Na ukázkou techniky, která se stará o efektivní a správnou likvidaci odpadu v naší obci, dorazily tři moderní vozy. Největší zájem byl o MAN, který od letošního roku vyprazdňuje nově zbudované polopodzemní kontejnery na tříděný odpad u obecního úřadu a rybníka u hasičárny.

NEJKLIDNĚJŠÍM místem byla airsoftová střelnice, kterou připravila APK Airsoft Crew. Aby muška byla přesná, bylo tu potřeba absolutně zklidnit dech a tělo. Naopak hodně živelné a hlasité to bylo u stánku taneční školičky Funky Dangers Kačky Šupolíkové, v dětském koutku MŠ, dílničkách a ve finální pění připravené dobrovolnými hasiči. Pěny byl kopec a zábavy také! ●

V pravidelném seriálu sledujeme rok práce čtí-měřského včelaře. V dalším díle se s Renatou Johanovskou ohlédneme za letní sezónou a přidáme vysvětlení pojmu medobraní a užitečné rady, kterak reagovat na včelí bodnutí.

ČERVENEC

Je důležité, aby byl v úlu stále dostatek zásob a matka nepřestala plodovat. Líhnoucí se mladušky nahrazují včely staré a upracované. A koncem měsíce se objevují první dlouhověké včely. Tato zimní generace včel potřebuje pro zdárný vývoj dostatek kvalitních zásob. Včely se zbavují trubců, protože už nejsou potřeba a hlavně proto, že včelám konzumují zásoby na zimu. Během roku včelstvo průměrně spotřebuje 70 až 90 kg medu.

SRPEN

V srpnu se naplno líhnou dlouhověké včely. Jejich úkolem je přečkat celou zimu až do první jarní snůšky. V průběhu celého srpna včelky stále pilně přinášejí do úlu pyl, nektar i medovici. Včely v srpnu slídí a loupí a jsou agresivnější než kdy jindy. Agresivita stoupá také při bouřce. Po posledním vytáčení také přichází čas léčení včelstev proti varroáze gabonovými pásky. Pásky se

pověsí do plodiště cca na 24 dní. Pokud bychom nechali proužky déle, hrozila by rezistence roztočů.

ZÁŘÍ

Nejpozději v první polovině září dokončujeme krmení. Pokud by se krmilo déle, většina dlouhověkých včel by se předčasně upracovala a včelstvo by nemuselo přežít do jara. Odebrané nástavky se po sezóně ošetří a dezinfikují nejjednodušším způsobem opálením letlampou. Vytočené rámkové se třídí a tmavé rámkové se vyváří na vosk.

MEDOBRANÍ

Pokud skončí snůška, přichází druhé medobraní. V naší nadmořské výšce vytáčíme med v půlce července. Nejdříve ukladíme celou medárnu, umyjeme medomet, nádoby na med a všechny používané pomůcky. Na včelnici jdeme brzy ráno, kdy včely ještě nelétají, neobtěžují a nehrozí loupeže. Odebíráme rámečky, které musíme zbavit včel. Včely ometáme ručně smetáčkem. Pláсты zbavené včel vkládáme do prázdného nástavku, který přikryjeme, aby na ně nesesadly kolem létající včely. Takto ometené pláсты odvíčujeme, vkládáme do medometu a med z nich lehce vytočíme. K odvíčování používáme nerezovou vidličku. Ihned po vytočení medu začínáme krmit cukerným roztokem v poměru 2:1 15-18 kg roztoku na včelstvo, aby staré včely ještě mohly zpracovat zásoby na zimu a aby matka mohla klást vajíčka, ze kterých se líhne zimní generace včel, včelám tak postupně doplňujeme zásoby na zimu.

VČELÍ BODNUTÍ

Při bodnutí včelou je třeba postupovat skutečně velmi rychle. Včelí jed se totiž dostává do kůže postupně, proto je potřeba odstranit žihadlo co nejdříve. Žihadlo v žádném případě nevytahujte prsty, ale jemně seškrábněte nehtem nebo obrácenou stranou nože. Přesuňte se na chladnější místo a dostatečně se napijte vody. Otok i bolest zmírní přiložení rozříznuté cibule nebo mýdlový roztok. Velmi účinná na včelí bodnutí je studená voda či led. Přiložením ledu snížíme prokrvení a zomalíme další otok. •

Text a foto: Renata Johanovská

JAK PŘEDCHÁZET ODPADŮM

Nakládání s odpady je pravidelným tématem Chotiměřských novin. Obec společně s vámi průběžně pracuje na efektivnější likvidaci odpadů a hledá cesty, jak je lépe a úsporněji likvidovat a minimalizovat obsah popelnic. Například lepším a poctivějším tříděním, zpětnými odběry, opětovným využitím, kompostováním atd. Málokdy si ale uvědomujeme, že jednou z klíčových cest, jak množství odpadu minimalizovat, je samotné předcházení jeho vzniku. Odpad, který nevznikne, není třeba likvidovat. Předcházet vzniku znamená chovat se a žít tak, že odpad nevzniká nebo že ho vzniká méně. Každý den pro to máme desítky příležitostí. Začít lze třeba těmi nejmenšími věcmi. Ušetříte vy, ušetří i obec. Přinášíme pár užitečných tipů.

Na zahradu patří kompostér

Kompostování umožňuje vracet organickou hmotu zpátky do půdy a tím zlepšovat a dlouhodobě udržovat její úrodnost, schopnost vázat živiny a vodu. Půda je neobnovitelný zdroj, 1 cm půdy vznikne přibližně za 100 let. Kompost obsahuje mnoho cenných živin. Pro kompostování je vhodné využít vlastní kompostér nebo místa určená obcí ve sběrném místě či u bytových domů.

Stop plýtvání potravinami

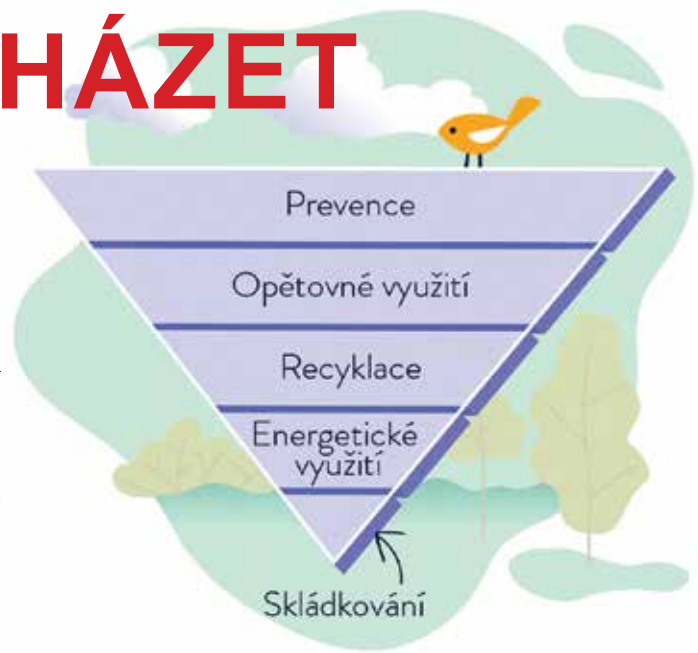
V českých popelnicích naleznete podle aktuálních průzkumů v průměru asi 40 až 75 kg bioodpadu v přepočtu na 1 obyvatele a rok. Z rozborů tohoto odpadu se zjistilo, že nezanedbatelnou část (až polovinu) tvoří vyhozené potraviny (nesněžené či ještě zabalené jídlo). Proto je dobré zefektivnit nakupování, skladování potravin i jejich zpracování do nejmenších zbytků.

Ne reklamním letákům

V jedné poštovní schránce ročně končí 15 až 20 kg reklamních letáků a časopisů. Máte-li na své schránce oznámení „NEVHAZUJTE REKLAMNÍ MATERIÁLY, PROSÍM“, množství letáků ve schránce se významně sníží. Protože Česká pošta eviduje počet domácností, které odmítají reklamu, dlouhodobě tím přispějete i ke snížení jejich tisku. Třídění sběr papíru z jedné poštovní schránky stojí cca 100 Kč.

Omezení zbytečných plastových a hliníkových obalů a výrobků na jedno použití

Obaly tvoří asi 30 % hmotnosti a 50 % objemu našich odpadů a je mnoho důvodů, proč minimalizovat jejich spotřebu. Roční spotřeba plastových obalů u nás dosahuje asi 22,5 kg na hlavu. Průměrný Evropan pak za sebou nechá asi 32 kilogramů plastových obalů ročně. Část plastových obalů navíc nelze recyklovat. Proto používejme věci opa-

kovaně. Sáčky, krabičky i láhve na stáčené produkty. U nákupní tašky není důležité, z jakého je vyrobená materiálu, ale zda jde opakovaně a dlouho používat. A pivo v petce? Zkusme raději to ve skle. Chutná lépe a lahev je vratná.

Pítí vody z kohoutku

PET láhve svým objemem zabírají významnou část prostoru v kontejnerech na tříděný sběr plastů. Důsledným zmáčknutím PET láhvi lze snížit jejich objem, a tedy i náklady na jejich sběr třikrát. Alternativou k vodě v PET lahvích je pití vody z vodovodu. Kohoutková voda patří k nejpřísněji sledovaným produktům, platí to i pro tu naši. Pokud Vám vadí chlór, je možné nechat vodu odstát, případně ji přefiltrovat. Ochutit ji můžete citrónovou šťávou či bylinkami.

Nepotřebné věci? Zkuste poslat dále

Nepotřebné věci chce čas od času vyhodit každý z nás. Zkuste je ale nabídnout prostřednictvím inzerce dále. K tomuto účelu slouží například web www.nevyhazujto.cz. Prodat se dají také přes Aukro nebo Bazoš, někdy pomůže Facebook apod. Vyřazené knihy zase můžete posunout dále například přes službu Knihobot. •

3 ZÁSADY NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

PŘEDCHÁZET

VZNIKU ODPADU

Nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne.

nevyhazovat to, co lze ještě využít, darovat či prodat nepotřebné věci prostřednictvím bazarů, on-line prodeje, charit apod.

MINIMALIZOVAT

MNOŽSTVÍ ODPADU

Nakupovat s rozvahou, omezit používání jednorázových výrobků, opravovat věci, kompostovat na zahradě,

TŘÍDIT ODPAD

Vše, co se vytrídí, je možno následně recyklovat a opětovně využít.

Chotiměřský letňák byl letos CHLAPSKÝ A PSÍ

I o letošních prázdninách se k nám vrátil Podřipský biograf a přivezl letní kino. První promítání obstarala hned první červencový víkend komedie **Buď chlap** v hlavní roli s Jakubem Prachařem a Ondřejem Sokolem. Druhým kouskem byl pohodový film s Berenikou Kohoutovou a dvěma border koliemi **Řekni to psem**.

Prvně zmiňovaný snímek zaznamenal vůbec nejvyšší návštěvnost v rámci historie Chotiměřských letňáků. Krásný letní večer přilákal zhruba 70 lidí z obce i okolí. Druhý titul především vzhledem k blížícímu se dešti takovou návštěvu na začátku srpna nepřinesl, ale pro tři desítky věrných z toho byl nakonec pěkný zážitek. Film totiž sledovali v suchu během deštíku z pod nově postavené pergoly.

A jaké byly letošní filmy? Půjčili jsme si hodnocení z databáze ČSFD.

BUĎ CHLAP!

Divák „Lachtaan“

Po delší odmlce návštěva kina na ryze českou komedii, kdy nás neodradila zdejší alarmující čísla, jež bych mile rád vyvrátil. Nejde o žádný šlágr, co budu kdy chtít vidět znovu, ale schází se tu mnoho milých aspektů, co nám v tom našem českém rybníčku chybí a už jen kvůli tomu bych komedii, co je spíše tou opravdu decentně dobrodružnou, nikoli pouze romantickou, vůbec takhle nezatracoval. A i ten jinak prkenný Prachař odvedl slušnou práci.

Divák „Dandie“

Film "Buď chlap!" je skvěle natočená feel-good komedie s vynikajícími hereckými výkony (Prachař mi tam seděl perfektně, Ramba byla charismatická a přitažlivá, Sokol vtipný "drsný mariňák"), zajímavým příběhem a nádhernou atmosférou. Určitě ho doporučuji všem, kdo hledají zábavu a odpočinek od každodenního života.

Divák „Kluzo“

Asi stárnu, ale scéna s medvědem mě dojala. Spousta nelogických věci, ale nějak mi to sedlo. Hvězda navíc za nádhernou přírodu.

ŘEKNI TO PSEM

Divák „MrHlad“

Dita se právě rozešla s přítelem a zůstala jí po něm deprese a pes, kterého nechtěla. Ale zbavit se ho nehodlá. Díky němu postupně získává ztracený optimismus, a navíc se seznámí s trochu trhlým, ale milým sousedem. A život by zase mohl stát za to. Řekni to psem je starosvětsky pojatá romantická komedie, která není zbytečně komplikovaná ani vulgární, zároveň ale není ani ničím překvapivá nebo originální. Fajn herci a nadprůměrné řemeslo ji však bez problémů řadí mezi to lepší, co u nás v žánru vzniká.

Divák „KlukLuka“

...a já si myslím, že se to Robertu Sedláčkovi a paní Obermannové moc povedlo. I když to má pro mě osobně nepochopitelných 49 procent. Ale jestliže se na Netflixu v jeden den objeví dva zdánlivě identický, protože málem přes kopírák stejně obsazený filmy, a sice Za vším hledej ženu a Řekni to psem, tak já tvrdím, že je to ve výsledku o parník ve prospěch filmu, kde se lidi chovají jako lidi, kde se k sobě navzájem chovají jako lidi, a kde se to jako bonus navíc hemží pejsky, protože ti jsou neodmyslitelnou součástí našich životů, a přitom jsou v české kultuře až na pár většinou ne příliš zdařilých výjimek celkem opomíjeni. Tohle je milý film, vůbec mi nevadil a bavil mě charakter, který vtiskli postavě ztvárněné Berenikou Kohoutovou.

Divák „Chrustyň“

Česká komedie z ranku extrémně předvídatelná, ničím překvapivá, jednoduchá, ale příjemná. Uteče to a chybí trapnost, která jinak českým komediím není cizí. •

ZPÁTKY DO (NOVÉ) ŠKOLKY!

Před rokem náš článek začínal názvem „zpátky do školky“. Tento rok to platí dvojnásob. Prázdniny se trochu protáhly a do budovy naší školky jsme se vrátili až začátkem října. Během léta se totiž školka stala vysloveně stavenišťem a všichni jsme byli plni očekávání, jak se promění. V září jsme proto započali nový školní rok přestěhováním do budovy OÚ, kde jsme se zabydleli v těsném sousedství pana starosty. Moc si nás ale „neužil“. Většinu dne jsme byli díky teplému počasí venku a abychom dětem vykompenzovali pobyt mimo školku, občas jsme si vyrazili na místa bližší i vzdálenější. První velká cesta vedla do Chomutova a jeho příjemného zoolparku. Pozorování zvířat vždy zaujme a tentokrát se nám předvedl medvěd. Ukázal nám, jak si ustlat na zimu. Velmi praktická ukázka, která děti moc bavila. Po prohlídce celého parku si děti v místní restauraci objednali řízek s kaší, který jsme uhradili z finančního daru manželů Macháčkových, jež byl výnosem z jejich kulturní akce. Ještě jednou děkujeme! Při zpáteční cestě jsme se domnívali, že zážitků bylo dost, a tak plánovanou zastávku u jezera Most již děti nebudou chtít. Opak byl pravdou. Naše neúnavné děti byly nadšené z velké vody, a především krásného hřiště, kde se měly možnost vyřádit na různých atrakcích.

Dalším výletním místem, které jsme navštívili, byl Úštěk. Muzeum čertů nás nevystrašilo. Jako nejobdivnější se nakonec ukázala ta nejmladší z nás a nikdo v pekle nezůstal. Poté jsme si prohlédli pohádkové muzeum, a nakonec nás čekal Vodní svět pana Týře. Jeho zaujatý projev o sladkovodních rybách a tajná komůrka byly nejhezčím zážitkem.

Do třetice jsme vyjeli do duchcovského pohádkového muzea. Připadali jsme si, že kráčíme z pohádky do pohádky. S láskou, nápadem a umem vytvořený pohádkový svět, do kterého nás pozvali manželé Petrovští, byl pohlazením po duši. Dalším cílem tohoto dne byla lanová stezka mezi stromy v Oseku. Všichni, i ti nejmenší, neohroženě vystou-

pali do výšek lanové dráhy a s nadšením se tu procházeli a probíhali.

Září tedy bylo plné zážitků. Teď už jsme zpět v naší nové školce. Děkujeme všem, kteří nám pomáhali se stěhováním. Rodičům za dodané krabice, bez kterých bychom věci tak lehce nesbalili. A za koordinaci všech přesunů nábytku a krabic především panu starostovi a jeho spolupracovníkům. •

ZÁPISNÍK PŘEDŠKOLÁKŮ:

Jak jsme se (ne)vrátili do naší školky

Ahoj! Zdraví vás chotiměřská přáta! Léto je fuč a my jsme se v září vrátili do naší školky. Tedy nevrátili. Vlastně vrátili, ale ne tak úplně. Vysvětlíme to, jo? Náš domeček totiž obsadili už v létě řemeslníci a měnili tam nejrůznější dráty, montovali nová světla, bourali a zase stavěli dveře, brousili a lepili podlahy a všude tukali, zedničili, a malovali. My ve školce taky rádi malujeme, ale protože to teď nešlo v té naší normální školce, museli jsme do zasedací místnosti obecního úřadu. Běžné tam dělají dospěláci schůze, mudrují, volí, zpívají a tančí. Ale tentokrát to na celý měsíc patřilo nám. Paní ředitelka Eva to s paní učitelkou Marušskou nachystaly moc pěkně! Měli jsme tam spoustu hraček a vybavení na hraní a tvoření, naše stolečky, šatničky, nádobí i matračky na spaní. Prostě úplně jako ve školce, jen to školka nebyla a potkávali jsme se tam se starostou a taky s chlapama, co makají na obci. A protože bylo fakt hezky, tak jsme mohli řídit na zahradě, na hřišti a taky jezdit na výlety. Byli jsme třeba v chomutovském zoolparku, v Pohádkovém muzeu v Duchcově nebo v úštěckém muzeu čertů! Chcete vidět víc fotek? Tak se mrkněte na náš web www.mschotimer.cz. Máme tam krásné fotogalerie nejen z výletů. Mimochodem, ty naše internetové stránky jsou úplně nové a vypadají moc pěkně! Pěkně to vypadá i v té opravené školce, kam jsme se od října zase nastěhovali. Všechno voní novotou, zvonek zvoní, světla svítí, střešnice stí... Aha, tak střešnice prý ještě nemáme. Tak moc děkujeme a těšíme se na krásný podzim v naší školce!

„Mým oblíbeným kopcem je Koříňka,“ říká uznávaný fotograf Českého středohoří Lukáš Veselý

Abyste ho potkali v okolí Chotiměře, musíte vyrazit do okolních kopců buď brzo ráno nebo naopak k večeru, když slunce zapadá. Pokud budete mít štěstí, zahlédnete jej na odvrácených svazích, těžko přístupných skalkách či zapomenutých vyhlídkách. Mezi jeho klíčové vlastnosti patří trpělivost. Miluje přírodu, obzvláště hory. Mezi jeho nejoblíbenější lokality patří České středohoří. „Vaši obec mám moc rád. Je na krásném místě mezi Lovošem a Kletečnou a má úžasná místa k focení,“ říká pro Chotiměřské noviny fotograf Lukáš Veselý. Právě jeho snímek východu slunce nad Chotiměří zdobí unikátní pohlednici přiloženou k tomuto vydání.

VYBRANÁ OCENĚNÍ LUKÁŠE VESELÉHO:

2018, 2021 a 2022 Česká astrofotografie měsíce

2019 fotografie Ledové království jako Astronomický snímek dne NASA z 23. 1.

2020 2. a 3. místo v soutěži Czech Nature Photo v kategoriích Krajina z dronu a Nejlepší fotografie české přírody

2021 a 2022 3. místo v soutěži Fine art Photography Awards, professional, kategorie Night Photography

2021 3. místo v soutěži Czech Nature Photo v kategorii Série

2021 fotografie Cumulonimbus a Mammatus jako Earth science picture of the day

2022 1. místo v soutěži Czech Nature Photo v kategoriích Rostliny a Příroda v Praze

Fotil jste úžasná místa doma i ve světě, jste autorem nádherných obrázků od Alp přes Madeiru až po polární záři na Lofotech. Speciální místo ve vámi oblíbených lokalitách má ale právě České středohoří. Čím je pro vás speciální?

Prarodiče měli chalupu v Mileticích u Velvar a odtamtud bylo částečně Středohoří vidět. To jsem ale ještě vůbec nevěděl, že je tam tolik kopců a skalisek. Na Středohoří mám rád jeho unikátnost vzhledem k v celé střední Evropě. Dají se tam najít rozkvetlé stepní louky, skalnaté vyhlídky, ale i hluboké lesy. Nejzajímavější jsou ale nezaměnitelné dominantní siluety všech kopců, které jsou vidět už z dálky. Také to je pro mě snadno dostupná lokalita, protože je to je z Prahy jen hodinu a lépe se tak vychytají ty pravé podmínky.

Jaká konkrétní místa a lokality Českého středohoří máte nejraději a často se na ně vracíte?

Asi nejoblíbenější lokalita jsou Křížové vršky, odkud mám i nejvíce fotek. Také se mi velmi líbí okolí Hlinné, především pastviny a louky pod Varhoštěm. Naopak nemám vůbec rád Milešovku, protože z ní není zajímavý pohled a jsou tam davy lidí. Na podzim se chci zaměřit na Verneřické středohoří, kde jsem doposud byl jen párkrát. Tam má krajina zase úplně jiný charakter. K narozeninám jsem dostal stírací mapu všech vrcholů Středohoří, tak třeba ještě objevím nové pohledy.

Díky spolupráci s obcí Chotiměř jste autorem několika fotografií vesnice v různých ročních obdobích. Má pro zkušeného fotografa i Chotiměř své kouzlo?

Líbí se mi kopec nad obcí Kořínka, kam se jde po zavřených kolejkách a také sady okolo. Obec je pěkně zasazená mezi Lovoš a Kletečnou, kterou mám moc rád.

Jste především fotografem krajiny. Jaké vlastnosti a předpoklady musí mít fotograf, který chce dobře zachytit přírodu, hory, řeky nebo třeba noční oblohu?

Nejdůležitější předpoklad je nebyť líný vstát brzy a vyšlápnout na kopec případně rovnou na kopci přespat. Je potřeba také vnímat krajinu trochu více fotograficky, protože ne vždy je pro oko hezká scéna hezká i na fotografii. Pokud ale fotograf nemá vztah ke krajině a přírodě a fotí jenom scény, u kterých ví, že dostanou hodně lajku na sociálních sítích, tak dobrý fotograf nikdy nebude.

Jste držitelem mnoha prestižních ocenění, například několika Českých astrofotografií měsíce nebo Astronomického snímku dne NASA z 23.1. 2019. Co vás přimělo specializovat se také na tak náročnou fotku, jakou je snímek oblohy?

Okno v dětském pokoji jsem měl na Jih a když jsem dostal knihu o vesmíru s mapou souhvězdí, tak jsem zjistil, že z okna vidím Orion. Tenkrát ještě bylo mnohem menší světelné znečištění, takže byly vidět i slabší hvězdy. Zkoušel jsem ho i fotit, ale jako dítě jsem neměl vůbec žádné znalosti. Prvním zlomem byl pro mě sci-fi film Interstellar v roce 2015. Díky němu jsem se opětovně začal zajímat o vesmír a noční oblohu, a hlavně mě inspiroval k fotografování noční krajiny. Využil jsem

i pár znalostí z vysoké školy a poté to šlo nějak samo, ale byla to dlouhá cesta a plno nocí bez spánku. Na nočním focení je ale stejně nejlepší se dívat na hvězdy mezitím, co fotoaparát fotí dlouhé expozice.

Které ceny si nejvíce vážíte a proč?

Samozřejmě Astronomický snímek dne NASA byl super, zvlášť když ho do té doby měli jen asi čtyři Češi, ale není to fotosoutěž, jde tam hlavně o astronomii nebo její popularizaci ne o krajinářskou fotografii. Nejvíce mě ale těší, že se letos fotka polární záře z Islandu dostala do výběru soutěže Astronomy photographer of the year, kterou pořádá britská královská astronomická společnost.

Kterou svoji fotku máte vy osobně nejraději a jaký je její příběh?

To je hodně těžká otázka. Asi nejradši mám dvě fotky z fotografických začátků. První je fotka detailu pastviny na meandru u Solenic, kde je krásně svěží louka, pár krav, ale hlavně dominantní podzimmně zbarvená bříza. Fotka není žádná extratřída, ale já jí mám rád, protože jí mám spojenou s výlety kolem Vltavy a připomíná mi západ USA. Druhá fotka zachycuje Votický javor a detail jádra naší galaxie. Je to vlastně moje první fotka noční oblohy, která vyšla a kterou bych klidně publikoval i dnes. I když jsem zkoušel obě fotky znovu přefotit, nikdy nedopadly tak, jako napoprvé.

Které tři klíčové vlastnosti musí mít dobrá fotka?

Musí mít především námět a kompozici. Když k tomu fotograf chytne i bezva světlo nebo mraky, tak to vše do sebe zapadne a je z toho skvělá fotka. Dobré podmínky a světlo jsou ale bez kompozice a námětu k ničemu. Tyto dva komponenty odlišují krajinářskou fotku od „cvaku“ z výletu. •

Gulášový festival s rekordní účastí a obhajobou vítězství

Už potřetí se v Chotiměři sešli místní i přespolní amatérští kuchaři, aby změřili síly v přípravě koltíkových gulášů. Chotiměřský kotlík 2023 zaplnil poslední zářijový den velké hřiště za obcí. Byli tu stany, přístřešky, karavany, a především nadšení kuchaři. Malý kousek Českého středohoří ovoněla cibulka, česnek, nejrůznější koření a další ingredience. Vítězem v hodnocení třinácti gulášů se u desetičlenné poroty nakonec stal tým StředoHORÁKŮ (rodiny Rejzkových a Johanovských), který tak obhájil titul z loňského roku. Cenu veřejnosti si odnesla skupina kuchařů Mlsní jazýčci pod velením Vojty Hurta.

Vyhrát může pochopitelně jen jeden, byť by si cenu zasloužili všichni. Jaký byl ale letošní ročník z pohledu nezaujatého návštěvníka? Chotiměřské noviny přináší v nezkrácené podobě email jednoho z nich. Do schránky dorazil dva dny po Chotiměřském kotlíku a dotyčným děkujeme, že pod podmínkou zachování anonymity souhlasil s jeho zveřejněním.

Foto: Radim Wajshajtl

Vážení,

jsem muž ve středních letech, bydlím kousek od Lovosic a rád cestuji po Českém středohoří. Nedávno mne zaujala na Facebooku pozvánka na Vaši akci „Chotiměřský kotlík“. Už dlouho jsem si plánoval výstup na Kletečnou a když jsem viděl tu Vaši pozvánku, vše do sebe zapadlo. Naplánoval jsem si procházku údolím z Oparna do Chotiměře s tím, že se zastavím na kotlíku, ochutnám guláš a poté vystoupám na kopec a vrátím se Švestkovou dráhou zpět do Lovosic. Stalo se a kolem 14:00 jsem za nádherného babího léta dorazil. A hned jsem odhalil první past. Nešlo totiž o jeden Chotiměřský kotlík. Šlo rovnou o třináct kotlíků! Co říkám kotlíků? Kotlů! A v každém voněl guláš, za který by se nemusel stydět Pohlreich křížený s Forjetem a kojenný Punčochářem. Guláše miluji, ale věděl jsem, že mne čeká výšlap na Kletečnou, který bych s plným břichem asi nedal. Proto jsem se rozhodl ochutnat jen dvě menší porce.

Nejprve jsem si dal u stánku malé pivo a před třetí hodinou ochutnal první mističku toho mexického. Byl docela ostrý, tak jsem si nechal natočit ještě jedno malé pivečko a poté šel košťovat další gulášek, tentokrát u té milé dámy s těmi urostlými chlapíky. Asi to byli otec a syn. Také výtečný! A když už jsem tam byl, tak jsem zkusil i ten vedle, co dělali ti jejich příbuzní. Pecka! Bylo jen potřeba to ještě spláchnout a můžu vyrazit. Bohužel jsem nějak zapomněl, že po pivku (tentokrát velkém) mi většinou vytráví. Už jsem chtěl vážně odejít, jenže jsem procházel opět

mezi těmi kotlíky a zaujala mne parta na konci hřiště. Volali, ať ochutnám, že prý mě jinak nepustí, tak jsem si řekl: „No co, kopec neuteče, je čas, ochutnám.“ Fantazie! Jen už mě trochu tlačil žaludek, tak jsem se raději vrátil k tomu milému malému pánovi do stánku, jestli nemá náhodou nějaký aperitívek, aby mne cestou na Kletečnou nebolel žaludek. A co byste řekli? Měl!

Bylinný likér pana Jágra mi moc pomohl. Mohl jsem si dát další pivo a dívat se, jak porota hodnotila guláše. Docela jsem jí to záviděl. Taky bych chtěl ochutnat všechny, ale nejde to, volá do toho žena, jak prý je na té Kletečné. Řekl jsem, že jsem už těsně pod vrcholem a pošlu jí za chvíli fotku. A šel jsem ochutnat další guláš, abych měl srovnání. Zastavil jsem se u pána, co měl ten karavan. Líbilo se mi, jak to pojali ve velkém. A hned vedle byla ta parta v červených zástěrách, loni prý vyhráli. Tak jsem to vzal při jednom. Hotovo, mňam, už půjdu, ať jsem doma za světla a žena má tu fotku. Jenže v tom někdo huláká: „Ahoj, jak se máš, tady máš guláš!“ No nekecej, známý z bývalé práce. Že prý tu vaří a ať ochutnám i jeho guláš. A taky slivovici. Nebo radši dvě.

Mno, abych to zkrátil, všech třináct gulášů byl vynikajících! Některé dokonce dvakrát! Tímto vás moc zdravím z gastroenterologického oddělení ústecké nemocnice, kde se léčím a odkud by mne měli zítra pustit. Žalovat Vás nebudu pod jednou podmínkou, že mi pošlete nějakou fotku z vrcholu Kletečné. Ukážu ji manželce, až mne přijde odpoledne navštívit, a přinese mi těstoviny s brokolicí. •

Elitní cyklisté v našich kopcích a místní dobrovolníci na trati

Poslední zářijovou neděli se stala Chotiměř součástí nevšední sportovní události. Organizátoři prestižního cyklistického závodu Škoda Cup 2023 vybrali naši obec jako jedno z klíčových míst na trati finálového klání sedmidílné série. Během odpoledne tak výběr nejlepších českých cyklistů provázený kolonou policistů, rozhodčích, servismanů a zdravotníků proletěl vesničkou celkem osmkrát. A byl to parádní sportovní zážitek.

V neděli 24. září v pravé poledne odstartovala skupina čtyř desítek cyklistů na Václavském náměstí v Lovosicích a vyrazila na první z celkem osmi okruhů. Trasa vedla přes Malé Žernoseky, Litochovice, Chotiměř, Velemín, Bílinku a Vchynice zpět do Lovosic. Okruh měřil necelých 19 km s převýšením 250 metrů. Nad Chotiměří pak vrcholilo nejnáročnější stoupání z Litochovic, které bylo hodnocené jako vrchařská prémie. Obec Chotiměř se prakticky od počátku příprav zapojila do organizace závodu. Celkem pomohlo na trati,

na křižovatkách a nebezpečných místech 18 členů hasičské jednotky a dobrovolníků z obce. Starosta Jakub Wajshajtl pak na Václavském náměstí po skončení závodu spolu se starostou Lovosic Vojtěchem Krejčím předával ceny vítězům. „Být součástí takového závodu je pro obec velkou ctí. Šlo organizačně o hodně náročnou akci, v sázce je bezpečnost závodníků, doprovodu i ostatních účastníků běžného provozu. Jsem moc rád, že jsme mohli lovosickým kolegům pomoci a se zapojením úžasných dobrovolníků jsme to zvládli. Lidé byli trpěliví, vstřícní a závod proběhl perfektně,“ poděkoval chotiměřský starosta všem, kteří se do příprav zapojili.

Také od ředitele závodu Jaroslava Harváňka se dobrovolníci dočkali holdu. „Gratuluji veliteli tratě za perfektní organizaci a všem za super zabezpečení. Velké díky těm, kteří se podíleli na zabezpečení Škoda Cupu 2023. Závod je už teď hodnocený velice kladně,“ vzkázal šéf do skupiny organizátorů pár minut po dojezdu. Závod vyhrál Jakub Otruba z týmu ATT Investments a stal se také celkovým vítězem seriálu. „Splnili jsme jediný cíl, se kterým jsme do finále poháru šli. Byl to z naší strany super závod. Chtěli jsme ho udělat co nejtěžší hned od startu, ale ve finále nám tam zůstali lidi, které jsme úplně nepotřebovali. Takže nakonec rozhodl až samotný závěr,“ popsal Otruba.

Kategorii jezdců do 23 let celkově ovládl Karel Camrda také z ATT Investments, nováčkem roku se stal Tomáš Přidal z Elkov Kasper. V soutěži týmu zvítězil ATT Investments.

Výsledky (152 km): 1. Otruba (ATT Investments), 2. A. Ťoupalík (Elkov Kasper) stejný čas, 3. Voltr (RRK group – PierreBaguette – Benzinol) +2, 4. Camrda (ATT Investments) +18, 5. Kukrle (Felbermayr Simplon Wels) +20, 6. Mráz (Elkov Kasper) +2:33.

Konečné pořadí Škoda Cupu: 1. Otruba 187, 2. Boroš 169, 3. M. Zahálka (oba Elkov Kasper) 150, 4. Vaníček (ČEZ Cykloteam Tábor) 136, 5. Ťoupalík 135, 6. Neuman (Elkov Kasper) 129. ●

Foto: Radim Wajshajtl

MINI CHEESECAKE'S

postup:

Sušenky rozdrtíme a smícháme s rozpuštěným máslem. Formu na muffiny vyložíme papírovými košíčky a do nich rovnoměrně rozdělíme sušenkovou směs. Tu urovnáme a zmáčkne. Dáme do lednice chladit. Troubu předehřejeme na 150°C (horký vzduch).

SUŠENKOVÝ ZÁKLAD:

- ✓ 110 g rozemletých sušenek
- ✓ 60 g rozpuštěného másla

NA SÝROVOU NÁPLŇ:

- Všechny suroviny je potřeba mít v pokojové teplotě.
- ✓ 450 g čerstvého sýra typu Phidalephia
  - ✓ 130 g cukru krupice
  - ✓ 2 velká vejce
  - ✓ 1 lžička vanilkového extraktu 1/2 lžičky
  - ✓ citronové kůry nebo 2 kapky citronového oleje
  - ✓ 120 g zakysané smetany

postup:

Lehce našleháme sýr, přidáme cukr a na nízké otáčky zašleháme, až se vše spojí. Přidáme vejce, jedno po druhém, vanilkový extrakt, citron a zakysanou smetanu. Sýrovou směs rozdělíme do všech košíčků na připravený sušenkový základ. Pečeme v předehřáté troubě cca 18 – 20 minut. Necháme ve formě zcela vychladnout, překryjeme fólií a dáme do lednice přes noc. Druhý den dortíky vyndáme z formy a ozdobíme – stačí potřít zakysanou smetanou a přidat ovoce.

Případně nazdobit smetanovým krémem a ovocem Mascarpone, smetanu i cukr společně vyšlehat.

SMETANOVÝ KRÉM:

- ✓ 50 g mascarpone
- ✓ 150 g smetany ke šlehání 40%
- ✓ lžička cukru krupice
- ✓ čerstvé ovoce na ozdobu

MRKVOVÁ POLÉVKA S ČERVENOU ČOČKOU

Cibuli opečte v hrnci na troše oleje, aby změkla, pak přisypte mrkev, když začne zlátnout, přisypte čočku, zalijte vodou nebo vývarem, přiveďte k varu a vařte zhruba 20 minut, až bude mrkev měkká a čočka uvařená. Pak polévku rozmixujte dohladka.

INGREDIENCE:

- ✓ 1 ks cibule nakrájená nahrubo
- ✓ olivový olej na opečení
- ✓ 600 g mrkve nakrájené nahrubo
- ✓ 100 g čočky červené
- ✓ 1,5 l vývaru zeleninového nebo vody
- ✓ pepř čerstvě mletý
- ✓ sůl

Bramborové lokše

Brambory uvaříme ve slupce, necháme vychladnou a nastrouháme. Přidáme hladkou mouku, sůl a vypracujeme nepřilíživé těsto. Na pomoučněném vále vyvalujeme placky a opékáme na suché pánvi z obou stran. Podáváme nasladko s povidly nebo naslano s bylinkovým máslem či škvarky. Hodí se i jako příloha.

INGREDIENCE:

- ✓ 650 g vařených brambor
- ✓ 100 g hladké mouky
- ✓ Sůl

PRUHOVANÁ ZABÍJAČKA

Oblíbeným místem pro procházky, relaxaci a odpočinek je v Chotiměři už odedávna cesta kolem koupaliště, sušárny a rybníka. Můžete tu potkat své sousedy se psem, s kočárkem nebo na kole.

Je pravdou, že se okolí během let změnilo k lepšímu, zpevnily se cesty, byla opravena hráz rybníka, náletové dřeviny byly nahrazeny mladými stromy a při své procházce můžeme obdivovat dřevěné chotiměřské sochy. Snad toto místo zůstane i nadále klidné a tiché, vhodné pro relaxaci. Snad se časem podaří přesvědčit i závodníky na motorkách, aby jezdili jinudy.

Dominantu tohoto místa ale bezesporu tvoří chotiměřská sušárna. Tajemná, tichá, vypovídající o dřívějších časech. Byla postavena patrně někdy kolem roku 1928, v době, kdy tyto stavby byly součástí zemědělské činnosti. V Chotiměři, obklopené sady, měla jistě své nezastupitelné místo.

V našich zemích má tato forma zpracování ovoce dávno tradici. Ovoce či jiné výpěstky se zbavovaly vlhkosti pomocí tepla z pece, protože v našich podmínkách samotné slunce k sušení plodů nestačí. Nejčastěji se do sušáren vozila jablka, švestky a hrušky, v Chotiměři hojně i ořechy.

Měla tři samostatné části: prostor pro manipulaci s lískami a ovocem, sušící komoru s pecí a v suterénu prostor pro vytápění.

Samotná chotiměřská sušárna ale příliš dlouho v provozu nebyla, já ji pamatuji už opuštěnou, s velkou prasklinou na zadní zdi. Vždycky lákala děti a mládež k různým dobrodružným výpravám a bádání, přestože je rodiče varovali, že v tomto stavení mohou někam zapadnout a poranit se, protože budova je celá "děravá" díky průduchům na sušení.

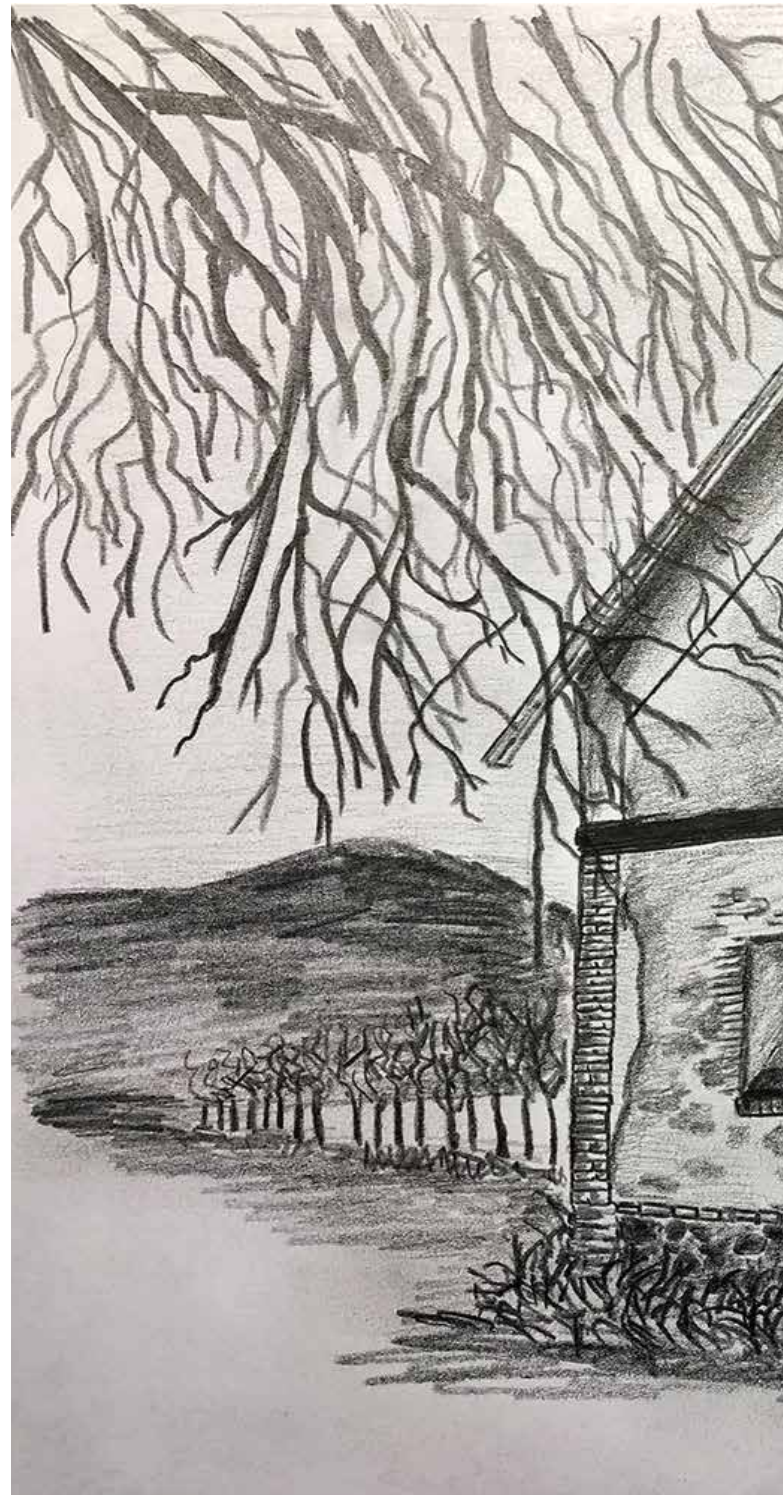
Nemění se ale jenom krajina okolo vesnice, ale i život v ní. Copak by naši tátové nebo dědové chodili na procházky? Kdepak, pracovali, dřeli a procházka do okolí by pro ně byla ztrátou času, relaxovat chodili do hospůdky, kde ohodnotili počasí, sklizeň nebo podzimní práce nad dobrým pivem. Jak říkal můj tatínek pravidelně v pátek večer: "Musím na veřejné mínění a vylepšit svůj pitný režim."

K zimnímu období také neodmyslitelně patřily domácí zabíjačky. Většinu chladných víkendů se v okolí domů kouřilo z kotlů, kde se připravoval ovar, vařila se jelítka nebo jitrnice. Maso se dávalo na dřevěné lísky, aby vychladlo a mohlo se uložit. Pamatuji si, s jakou slávou tatínek přivezl domů od truhláře dřevěné necky, abychom měli tu naši domácí porážku bez starostí. Zabíjačkovou lísku vyrobil, byla sice těžká a obrovská, ale už nám nic nechybělo.

Některou podzimní sobotu se jeden ze sousedů v hospodě nad pivem pochlubil, že má taky nové lísky, říkal: "Jsou dlouhé, lehoučké, krásně se mi vejdu do sklepa, kam dávám chladnout maso, tak jsem vzal rovnou dvě."

Na otázku, od koho je koupil odpověděl: "Toho neznáte, je až z Ústí, ale dal mi je levně." Chlapi pokyvovali hlavami a chválili dobré pořizení.

Týden před Vánoce se znovu sešli v hospodě, nikdo nechyběl, až na souseda s novými lískami. Nikdo se ale nedivil, protože všichni věděli, že tento víkend zabíjí, aby měl čerstvé maso na svátky. Nečekali ho, bylo jim jasné, že po celodenní lopotě s pašíkem asi nemá na po-

sezení s kamarády ani pomyšlení, a hlavně mastnotu ze zabijačky je třeba celý den splachovat něčím ostřejším, proto mysleli, že se sotva dobelhal do postele.

Jaké ale bylo jejich překvapení, když se rozletěly dveře a hospodář vletěl dovnitř s očima navrch hlavy. "Tomu nebude věřit, chlapi," vychrlil, "já mám pruhovaný maso! Vůbec nechápu, co se děje, všechno dělám jako obvykle. Už od tří maso leží na lískách a teď, když jsem ho šel otočit, má každý kousek pruhy! Pojdte se podívat."

Štamgasti se zvedli a vypravili se řešit záhadu. Když přišli na místo, hned většina věděla, která bije. Ti nejstarší totiž dobře poznali ony už zmiňované lísky, dobře vě-

děli, že nejsou ani z Ústí ani odjinud, ale že roky ležely v chotiměřské sušárně. Ovoce vždycky pouští šťávu a ta se za roky sušení vsákla do dřeva a žádné mytí, drhnutí ani škrábání ji nemohlo odstranit. A rázem bylo po záhadě.

Nenechavý soused se totiž jednoho večera vypravil omrknout, zda by se mu něco z opuštěného domu nehodilo a v pecích našel fortelně vyrobené lísky, vzal je tedy domů a při první zabijačce je hned vyzkoušel.

Co naplat! Nepoctivost se naštěstí většinou nevyplácí, v hospodě se na tuto příhodu hodně dlouho se smíchem vzpomínalo a zmíněný filuta měl ještě nějaký čas z ostudy kabát.

Autor textu a kresby: Hana Doudová

PRÁCE V OBCI AKTUÁLNĚ

V pravidelném souhrnu přinášíme stručný přehled činnosti a práce obecního úřadu Chotiměř v uplynulém období. Případné podněty, návrhy nebo dotazy směrujte kdykoliv na obec@chotimer.cz, nebo osobně kontaktujte vedení obce. Předem děkujeme za Váš zájem o dění a život v Chotiměři.

LÉTO VE ZNAMENÍ REKONSTRUKCE MŠ

Nejrozsáhlejším projektem letní sezony byla rekonstrukce elektrifikace v mateřské škole a následné drobné stavební úpravy a opravy. Jednalo se o dlouho plánovaný a nutný zásah do budovy, jejíž historie je téměř stoletá. Během třech měsíců došlo na kompletní výměnu rozvodů elektřiny a na výměnu svítidel tak, aby byly splněny náročné bezpečnostní a hygienické normy. Rekonstrukci prováděla firma Mrázek Elektroinstalace

a řemeslníkům patří velké díky za odvedenou práci.

Ruku v ruce se zavedením nové elektrifikace došlo v MŠ také na opravy omítek, podlah a kompletní výměnu dveří. Obec vyu-

žila toho, že školka je v letních měsících zavřena a vznikl tak časový prostor pro větší objem prací, bourání, malování atd. Případné dávkování oprav na etapy by bylo komplikované. Školka našla v září dočasný azyl v zasedací místnosti OÚ, a tak bylo možné v budově pracovat o měsíc déle a vše dotáhnout do konce na jeden zátah. Kromě oprav omítek a malby po výměně elektrifikace se podařilo vyrovnat, odizolovat a následně položit nové vinylové podlahy v přízemí i v patře, opravit a nově osadit většinu interiérových dveří tak, aby splňovaly bezpečnostní kritéria a zabráňovaly únikům tepla. Na požadavek hygieny byl přesunut sprchový kout a technická místnost, doplněna sanita a upravena dispozice šatny, aby prostory lépe vyhovovaly dennímu provozu školky.

Děkujeme rodičům, dětem a vedení školky za trpělivost s provizoriem na obecním úřadu. Díky patří také firmě Zednictví Litoměřice za maximální úsilí a výtečnou spolupráci při rekonstrukci. A v neposlední řadě děkujeme technické četě a dobrovolným hasičům za pomoc při stěhování a úklidu školky. Věříme, že nově opravené a vyladěné prostory budou nadále dobře sloužit dalším generacím dětí z Chotiměře a okolí.

ZELENÁ PRO ČOV

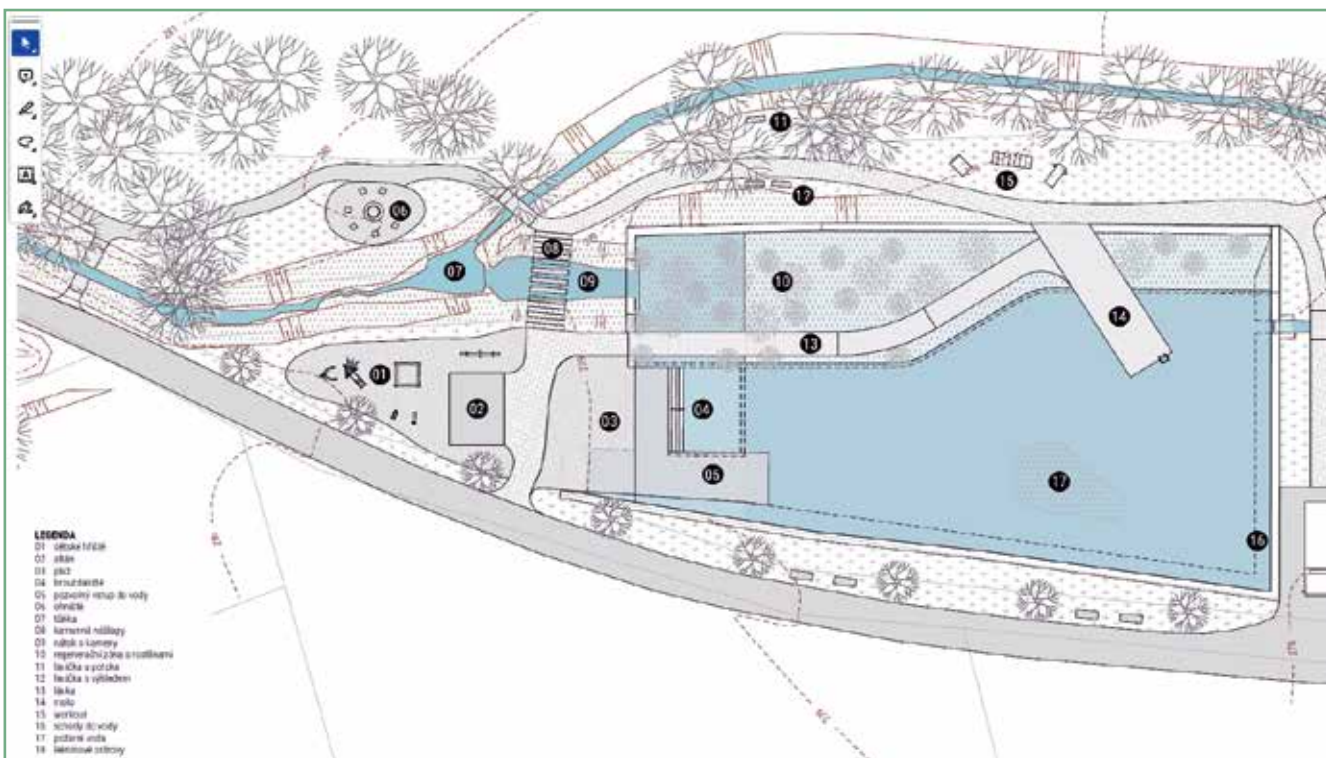
Na sklonku léta získala obec zásadní dokument v přípravě realizace čistírny odpadních vod. Městský úřad Lovosice, odbor rozvoje města a životního prostředí vydal povolení k nakládání s vodami a schválil stavební záměr pro navrženou ČOV. Znamená to, že všechna doložená stanoviska a dokumenty byly po třech letech příprav a práce v pořádku a je možné učinit další kroky k samotné stavbě čistírny. Nyní začíná fáze výběru dodavatele a pochopitelně také hledání vhodného financování z některého z dotačních programů. Současně běží také příprava realizace dostavby kanalizace. Zde je hotov projekt a nyní probíhá finální fáze získávání stanovisek potřebných k podání žádosti o stavební povolení.

Vody se týká také záměr, který uvádí v život architektonické studio Architon s.r.o. z Ústí nad Labem. Od obce dostal tým pod vedením Ing arch. Jiřího P. Jandy zadání pro zpracování studie na revitalizaci vodní nádrže. Jedná se o první krok na cestě, jejímž cílem je fungující vodní nádrž, která správně zadržuje vodu, je vhodná jako místo pro odpočinek, posezení a v letních měsících i osvěžení. Voda, která by do nádrže natékala, by měla být čistší, a to především díky přírodní části sloužící k přirozenému pročišťování. Studie, kterou zastupitelstvo několikrát připomínkovalo a vrátilo k dopracování, je prvním návrhem, kterak by místo mohlo v budoucnu vypadat. Zdaleka nejde o finální podobu. Naopak, je odrazovým můstkem a nyní je vše je otevřené a připravené k diskusi. Teprve poté dojde na případný detailní projekt. Na některé z pohledů se můžete podívat na přiložených grafikách. Celá studie je poté k nahlédnutí na OÚ Chotiměř. Budeme rádi za případné podněty a připomínky.

ROZPOČET 2024

Zdá se to neuvěřitelné, ale rok 2023 pomalu končí. Brzy se opět setkáme na tradičních předvánočních akcích, jakými jsou třeba Rozsvěcení stromku (3.12.) nebo Vánoční koledy (17.12.). A pro zastupitelstvo to znamená plánování na rok 2024, včetně skládání rozpočtu. Jedním z hlavních cílů pochopitelně bude pokračování v rozumném rozvoji obce: údržba zeleně, odpočinkových míst, opravy a provoz majetku od velkých budov až po drobné památky.

Vedle výše zmíněné pokračující práce na chystané ČOV a kanalizaci bude dotažena bude projektová dokumentace na opravu fasády budovy staré školy (čp. 66) a jejího blízkého okolí. Obec se také společně s JSDH Chotiměř a obcí Velemín pokusí využít příležitosti a získat dotační podporu z nově vypsanych programů pro pořízení nové cisternové automobilové stříkačky. Ta by nahradila současnou dosluhující techniku. A samozřejmě chceme pokračovat v rozvoji společenského a kulturního života, připravovat příležitosti k setkávání a sportovnímu vyžití. Těšíme se! •

**ROZSVĚCENÍ
VÁNOČNÍHO
STROMEČKU**

TRADIČNÍ ZAHÁJENÍ ADVENTU
U VÁNOČNÍHO STROMKU A JESLIČEK
OBCE CHOTIMĚŘ

---

3. PROSINCE 2023 • 17:00 - 19:00

CHOTIMĚŘSKÝ BETLÉM
SVAŘÁK * PUNČ * CUKROVÍ
VÁNOČNÍ KOLEDY ŽIVĚ
JEŽÍŠKOVA POŠTA